

Vi opplever det gang på gang; entusiasmen for lyd og bilde kjenner ingen grenser! Det finnes, etter det vi erfarer, ingen aldersbegrensning – verken i øvre eller nedre gruppe. Det betyr også ytterst lite hvor sentralt man bor.

Tekst og foto: Flageborg & Kolbu

T Bjørns

Faktisk kan det, med denne hobbyen i tankene, være en klar fordel å bo litt «grisgrendt» når volumet skal opp på referansenivå. Ei heller har det noen betydning hva minstemål for rommet man velger er når gleden over det audiovisuelle skal komme til uttrykk. Selvsagt gir dette seg nå og da utslag i ulike uventede problemsymptomer, men med litt ekstra velrettet innsats blir man svært ofte belønnet med opplevelser man en gang ikke hadde drømt om. Ikke dermed sagt at alt dette har noen utpreget sammenheng med vårt intervjuobjekt denne gang, men du verden så kompakt og veltilpasset Bjørns «rede» fremsto i det vi steg inn i varmen, et sted ikke langt fra svenskegrensa.

Bjørn har gjort sine forberedelser. Det vil si, han har fått frua i huset til å bake en solid ladning med kanelboller. Deretter flyktet hun huset, for etter alle solemerker ville det nok bli relativt ulevelig der de kommende timene. Selv kunne vi ikke vært mer takknemmelige for bakverket, for det skulle vise seg at vårt besøk atter en gang skulle

være til langt på natt.

– Håper kaffen er grei, jeg er ikke noe ekspert på sånt. Det er faktisk ett år siden sist jeg lagde de greiene der, sier Bjørn unnskyldende. Men med for anledningen nyinnkjøpt fersk kaffe, han har ingen som helst grunn til å være usikker. Kaffen var både sterk og nydelig, og passet bollene perfekt.

– De innfelte bakhøytalerne er egentlig hvite, forteller Bjørn. Dessverre har de fått enkelte sprekker og skala litt av. Derfor har jeg lakkert ramma rundt og kledt dem med filt. Jeg stressa litt med det i ettermiddag for å bli ferdig til besøket, lima og pyntet dem opp. Som dere ser, er det brukt mye filt her, og det blir jo en del støv med all den filten.

Uten senterhøytaler

Vi kikker litt rundt i kinorommet etter høytaleroppsettet, og må raskt spørre: Senterhøytaleren er innfelt i racket eller...?

– Sentern? Nei, jeg har ikke noe senter.

Du har ikke senter nei...

– Jeg har hatt en, men jeg har veldig lyst

på senteren til de der men... jeg har ikke kommet så langt. De var så dyre.

Jeg spiller uten, og jeg synes egentlig det fungerer veldig bra. Det er jo klart at for den som sitter i midten er det jo bra. Det er verre for de som sitter på sidene.

Rommet er jo godt dempet, påpeker vi.

– Joda, godt dempet her ja, det er egentlig passe dempet nå, men jeg har vurdert om jeg skal ha noe på ekstra på hver side av frontene, men enn så lenge har det ikke blitt noe av.

De nye Zu-høytalerne har jeg ikke hatt så veldig lenge, og sånn sett har jeg aldri hatt noen fest med disse. Inntil nylig hadde jeg Klipsch RF83, og DE fikk kjørt seg! Jeg klarte å sprengte to av basselementene og den tredje var godt på vei. I følge Olav hos Audiocompaniet, er det flere som har klart dette. Det blir en mekanisk butt, og så rakner det.

Det var likevel litt rart, det var nemlig bare på venstre høytaleren dette skjedde, mens høyre har det aldri vært noe tull med.

Kalibrering da, har du sett på kalibrerings-

HULE

kurven hvordan den ser ut for frontenes del?

– Ja, de er ganske like. Jeg tror det er 1 dB mindre her og der. Det er dog litt forskjell, det var liksom så rart.

Det at elementene ryker i kun den ene høyttaleren er et tegn på at det er en gitt frekvens som er boostet opp i denne høyttaleren, påpeker vi.

– Når jeg kjører kurvekopi så kjører jeg manuell likt på høyre og venstre, det har jeg alltid pleid å gjøre. Jeg prøver jo litt forskjellig også, eksempelvis når jeg går i rein stereo. Kjører noen manuelle innstillinger og prøver meg litt fram.

Utstyret er viktig

Subene er plassert på hver sin side av sofaen, direkte utenfor armlenene på høyre og venstre side.

– Jeg er veldig fornøyd med de subene, det er dobbelt 15" i hver av dem, og de gjør jobben bra. Det er fysisk vanskelig å plassere dem noen andre steder i dette rommet, kanskje foran?

Oppå benken? Det har vi god erfaring med,

sier vi og tenker på et tidligere besøk.

– Jeg skulle gjerne ønske å få dem framover i anlegget, men nå er det jo 4 x 10" bak i frontene, så sann sett skulle det jo ikke være behov for mer.

–Jeg kjørte forresten en Audyssey-setup tidligere i dag, det hadde jeg ikke gjort på år og dag. Jeg har dessverre ikke vært så nøye på de greiene der, jeg har liksom gjort det «fort og gæli», maks to til tre målepunkter, og så ferdig med det. Har ikke hatt tålmodighet til mer. Men, nå tok jeg altså alle åtte, så får vi høre. Jeg har nesten ikke rukket å høre på resultatet.

Har du fulgt noen mal?

– Jeg begynte på midten, så gikk jeg ytterst og deretter rundt i sofa-området og avsluttet i hovedposisjonen. Hørte det av en som anbefalte metoden, Devilej på AVforum. Det er en fin måte å gjøre det på, sa han.

– Improviserte litt med en pinne som jeg festet mikrofonen på, og det fungerte bra det, selv om det ikke så særlig proft ut! Tidligere har jeg satt mikrofonen på hodet,

men resultatet blir ikke helt det samme. Det blir dempa av hodet, og det er jo ikke bra.

–Subene er også stilt manuelt. Min erfaring er at det ikke fungerer helt bra, altså Audyssey til suber. Jeg kjører 3808 og flere mener at bassdelen på den er så veldig tam. Har dere noe erfaring med det?

Ja, men det skal ikke være det som er problemet her, parerer vi.

– Det kom en oppdatering til receiveren og med den ville det visstnok bli mye bedre. Jeg har ikke kjørt oppgradering til A-versjonen, for den koster penger, men jeg har tatt de ordinære firmware-oppdateringene som jo er helt gratis.

– Jeg har kjørt Denon i alle år. Først 3805, så 3806 og så den jeg har i dag – 3808. Jeg har egentlig vært veldig fornøyd med Denon. Kritikker jeg har lest i tester har ikke gitt helt topp karakter, men selve prosesseringa har vært bra, i alle fall har jeg inntrykk av det. Jeg bruker jo ikke effektkraften i den, men jeg liker menyen veldig godt samt at

jeg synes de er pene å se på. Det er derfor jeg har holdt meg til Denon alle disse årene.

– Nå har 3808 stått her et par år, men både Squeezebox og Hegel-DAC er helt nye. Og så var det den Arcam-spilleren du ser i racket. Den fikk jeg bare SÅ lyst på, men hva skal jeg egentlig med den?

Et uventet og kraftig knepp i fra den ene fronthøytaleren setter adrenalinet i gang. *Hva var det?*, spør vi.

Det er bare frontene som slår seg av, når volumet er så lavt som nå, forklarer Bjørn.

– Jo, det var den Arcam-spilleren, ja. Det hadde seg nemlig sånn at jeg en dag etter jobb skulle fort inn på Soundgarden og kjøpe meg en DAC av USB-typen. En sånn som dere har hatt til test i Hjemmekino og som har fått kjempeskritt. Tenkte jeg skulle ha HRT Music Streamer II+, den syntes jeg virket lovende. Terningkast seks har den visstnok også fått. Denne hadde jeg penger til også, men så oppdaget jeg Hegel HD10 i hylla. Jeg spurte om de tilfeldigvis hadde tilbud på den. Det hadde de, og derfor ble det en pakke med DAC og Squeezebox. Den fikk jeg nemlig med for en tusing ekstra. Arcam-spilleren var nedsatt fra 15k til tilbud på 5k, og da klarte jeg ikke å la være. Da bare måtte jeg ha den også. Men da jeg satte den på og så det grønne lyset, ble jeg litt skuffet. Det lyset likte jeg nemlig ikke. Likte det egentlig så lite at jeg ringte tilbake til butikken for å sjekke om ikke den CD-spilleren fra Hegel de hadde på tilbud (nedsatt fra 12.900 til 6.900) var et bedre valg. – Jo, bytte kan du jo, men DVD-spilleren fra Arcam tror jeg faktisk nesten er bedre, sa selgeren. Han hadde jo sikkert rett, for den er jo likevel koblet til Hegel-DACen, og med et bedre drev i Arcam så blir den stående, selv om jeg egentlig nesten aldri bruker den. Har vel blitt en time eller halvannen hittil...

Kinoen

– Det hadde vært gøy med et tilbygg og lagd seg en skikkelig kino, men jeg tror det ville blitt veldig voldsomt å begynne på noe sånt. Dette rommet var tidligere en kjellerstue, så vi har jobbet mye med den allerede. Vegger og tak ble malt sort med en gjennomgående kraftfull rød farge på bak- og sideveggene. Dette for å skape litt mer liv i rommet, uten at det blir for lyst da lyskontroll for meg var 1. prioritet. Rødfargen er derfor utenfor synsfeltet når jeg ser film eller hører på musikk. På gulvet ble det lagt et skiferlignende og slitesterkt laminat i en gråtone med noe fargeskjær i som passet rett inn. Av praktiske årsaker la vi laminat da det er lettere å holde rent enn et «vegg-til-vegg»-teppe som kanskje er mer ideelt sånn lydmessig. Men som en kompensasjon har jeg i hvert fall et relativt tykt gulvteppe i ull for å dempe mye av gulvrefleksjonene. Når det gjelder racket så var valget enkelt. Dette er vel det tredje hjemmelagde, og sikkert ikke det siste, jeg lager. Veldig greit da jeg synes det er artig å pusle litt med sånne ting når jeg først har tid slikt. Dessuten får jeg også tilpasset det etter mål – akkurat som jeg selv vil ha det. I dette tilfellet har jeg valgt å bruke hobbyplater som er kledd med sort filt og derfor intet sjenerende gjenskinn. Har forøvrig kappet til fire stålrør og polert disse. Dette ble gjort nede på jobben til en kompis som har alt av utstyr og verktøy tilgjengelig til stort sett alle døgnets tider. Racket er forøvrig festet kun i bakkant mens rørene kun er tredd nedpå, så derfor er tilgjengeligheten til komponentene veldig enkel og praktisk.

– Alt av hyller er også hjemmesnekret og kledd i filt. Bak sofaen er racket i tillegg blitt innfelt og listet med tilsvarende filt sammen med rammen på surround-høytalerne. På den andre veggen var det bare stendere på murveggen. Rett og slett bare ribber som var svartlakkert, så vi isolerte før gipsplatene ble montert. Nå er det bare ett lag gips, men jeg har spon også, og hele veggen var panel så jeg skrudde gipsen rett på med skruer i hvert bord slik at ingenting kunne bevege seg.

– I starten satt jeg andre veien, og det har blitt noen vurderinger rundt hvilken vei anlegget skulle spille. Men, løsnin-

gen har blitt å spille på tvers av rommet, for med en 3-seter andre veien er det ikke plass til noe særlig mer i rommet. I begynnelsen brukte jeg også en bilsbatteridrift, med konstant tilkobling til lader. Det fungerte jo det, men det så ikke bra ut – ikke i det hele tatt, faktisk. Det har blitt noen runder etter det. Angrer litt på at jeg la panel i taket, kanskje jeg skulle brukt gips, men det får så være om det skramler litt. Jeg kjører 7.1 i dag, og det kan kanskje være at Surround Back etter hvert blir oppdatert til dipol for å samsvare mer med høyttalerne som er benyttet med Surround. Nå er jo Surround Back innfelt i veggen, og det er laget egen kasse i veggen. Alt er således tett optimalt rundt høyttalerne, noe søm sørger for at lyd ikke skal komme ut andre steder enn i rommet, eller i hvert fall minst mulig.

PC og PS3 er greit å ha

– Dell-maskinen bruker jeg for det meste til å se film, nedskalert til 720p. Jeg ser nesten ikke forskjell på det og 1080p. XBMC er programmet som biblioteket settes opp i, og du kan velge hvilken form det skal vises på skjermen med info og tekst til alle filmene og bilder av covere etc. Sjekke det lokale været kan den også.

– Bruken av XBMC har vel ført til en del kopiering, lovlig eller ei, over i dette programmet. Filmene som stort sett benyttes er MKV-filer i 720p eller 1080i/p - alt ettersom hva PC-en takler. Ellers går det selvfølgelig også en del i Blu-ray med HD-lyd og hele pakka. Kjøper stort sett bare de store filmnyhetene, mens alt det andre sees over XBMC. *Sons of Anarchy* er det som blir sett for tiden. Absolutt den beste serien jeg har sett så langt, en helt klar favoritt. Systemet henter info fra tv.org, IMDB og andre kilder. Dette kan velges i oppsettet. De siste filmene på programmet er *Inception* og *The Expendables*. DVD ser jeg sjelden på lenger, eneste er gode musikk-DVD-er som det har blitt rimelig mange av, ettersom en kompis jobbet i EMI. Tilgangen var stoor, for å si det sånn, hehe. Min samboer deler også min interesse for film. Det spilles alle mulige filmsjangre. Men blir det science fiction, er det stor fare for at jeg blir sittende alene. Som regel blir det til at jeg ser disse filmene sammen med kompiser når hun er opptatt med annet. Når det gjelder musikk er jeg rimelig altetende, mens hun på sin side hører og liker typisk populærmusikk bedre enn den hardrocken som jeg innimellom liker å fortære.

– Har aldri vært spesielt opptatt av spilling, men kjøpte meg en PS3, mest pga Blu-ray. Men når jeg kjøpte meg *Call of Duty 4* var det gjort. Ble mye spilling gitt, derfor også pæretid på over 2000 timer på ett år. Ellers har det siden den tid blitt de nye *Call of Duty*-spillene som gjelder for meg. Alt annet jeg har prøvd har liksom ikke gitt meg samme gleden når jeg har prøvd det. Kanskje noe med at *Call of Duty* får jeg til, det gjør jeg ikke med andre spillene.

– Etter en del lesing av tester, falt valget av min første hjemmekino-prosjektor på en Optoma H57. Har hatt et par før det også, men de er vel ikke verdt å nevne. Kan jo si at den ene het Christie og var en lyskanon med et lysutbytte på rundt 3000 lumen. Etter en tur på hifi-messe på Oslo Plaza der jeg fikk se Optoma H79, falt jeg pladask for den. Med 720p og greier, tenkte jeg! Dessuten var den vesentlig billigere enn konkurrenten fra BenQ, som liksom skulle være verstingen akkurat da. Jeg så dem begge samme dag og syntes ikke BenQ var noe bedre. Etter et drøyt år med Optoma H79, og da projektorer med 1080p var på full fart inn i markedet, samtidig som prisene raste på 720p-projektorene, solgte jeg fort og kjøpte meg en CineVERSUM BlackWing Two. Det var godt trøkk i fargene husker jeg, noe som jeg foretrekker. Litt ekstra solbrune skuespillere i filmene synes jeg til en viss grad er å foretrekke, framfor 100 prosent korrekt

diddybeats
High Performance In-Ear Headphones
with ControlTalk

Design. Fashion. Sound.

beats by dr. dre

MONSTER

Utstyr

- **Front:** Zu Definition 1.9 mk2
- **Senter:** For tiden ingen, men en Zu Druid ankom påfølgende uke
- **Surround:** Klipsch RS-62
- **Surround Back:** Klipsch RCW-5
- **Sub:** 2 x Klipsch RSW-15
- **Receiver:** Denon AVR 3808
- **Effekttrinn front:** Emotiva XPA-2
- **Effekt Surround:** Emotiva XPA-5
- **DVD-spiller:** Arcam DV135
- **Blu-ray-spiller:** Denon DVD-2500BT
- **DAC:** Hegel HD10
- **Spillkonsoll:** Playstation 3 (60GB)
- **Musikkstreamer:** Squeezebox Touch
- **Romperister:** 2 X Clark Synthesis Tactile Sound Transducer TS T239
- **Projektor:** JVC HD-750
- **TV-dekoder:** GET box (standard)
- **Lerret:** Adeo Greyvision 16:9 100 tommere
- **Høytalerkabler:** ZU WAX 2x3m og diverse 4mm til resten
- **Signalkabler lyd:** RCA: Van den Hul «The Waterfall», diverse Alpha Core til resten og Tara Labs til subwoofer
- **Signalkabler bilde:** Monstercable 10 m HDMI
- **Sofa:** Dreamsreen Cineseat sort skinn 3 moduls motorisert
- **Lyskontroll:** GIRA
- **Akkustikkplater:** SEAM takpanel, bassfeller Pro bass og Euphonic veggpaneler

bilde. Denne brukte jeg så hyppig at jeg allerede etter ett år måtte forhøre meg etter ny pære. Fikk kommentar fra importøren om «hvordan i helsike jeg hadde klart å slite den ut så fort». Importøren hadde ikke tatt inn pærer til lager ennå, så jeg drøyde det kjøpet. Men så gikk det den veien at jeg kom over en JVC DLA-HD750 - ferdig kalibrert av Gorm Sørensen, som jo er en ener på dette området. Jeg kjøpte 750-en, og BlackWingen gikk til en kompis. Jeg synes byggekvaliteten var skuffende greier i forhold, enkel plastikk med en simpel fjernkontroll til. Men bildet var i alle fall helt toppers. Faktisk så bra at jeg har byttet pære denne gangen i stedet for å selge projektoren.

Bass er nesten alltid vanskelig

– Jeg har også forsøkt meg på den nye trekantsuben fra Klipsch, den med 12" tommere, men det virket litt for tamt for meg. Det er ikke den samme punchen som fra de 15" jeg har fra før. Den som står innerst i rommet gir mer respons enn den som er plassert til venstre for sofaen i lytterretningen. Skulle kanskje hatt en vegg på den siden også, for symmetrien i lyden. Rommet brukes til mye annet enn film, så kanskje jeg skal gjøre om taket så kan de andre tingene rettes også? Uansett blir det nok en god stund til jeg foretar noen store ominnredninger. Bassen sprer seg

veldig godt til andre rom i huset. Det rister i døra, på toalettet, innerst i kjelleren og på badet i etasjen over. Etter en liten sjekk av responsen, finner vi at det rundt utstikkeren på høyre side av rommet er et voldsomt basstrykk. Det blarfer i hele kroppen, men midt i sofaen er det et stort tomrom.

– Det er litt oppussing av flere rom på gang, som dere sikkert ser av de litt løse kablene og kontaktene som henger og slenger på veggen på toalettet. Men, dette rommet har førsteprioritet, så da får det andre bare vente! Hullet til kablene for Squeezebox-en på fronten av racket ble laget i går, for det måtte prioriteres. Det gikk med 40 kg flislim bare på de platene på innerveggen. Ytterveggen bak fronthøytalerne er ekstra forsterket på den måten at ytterkledningen er festet med terrasseskruer - i tillegg til spikrene, for å forhindre ulyder.

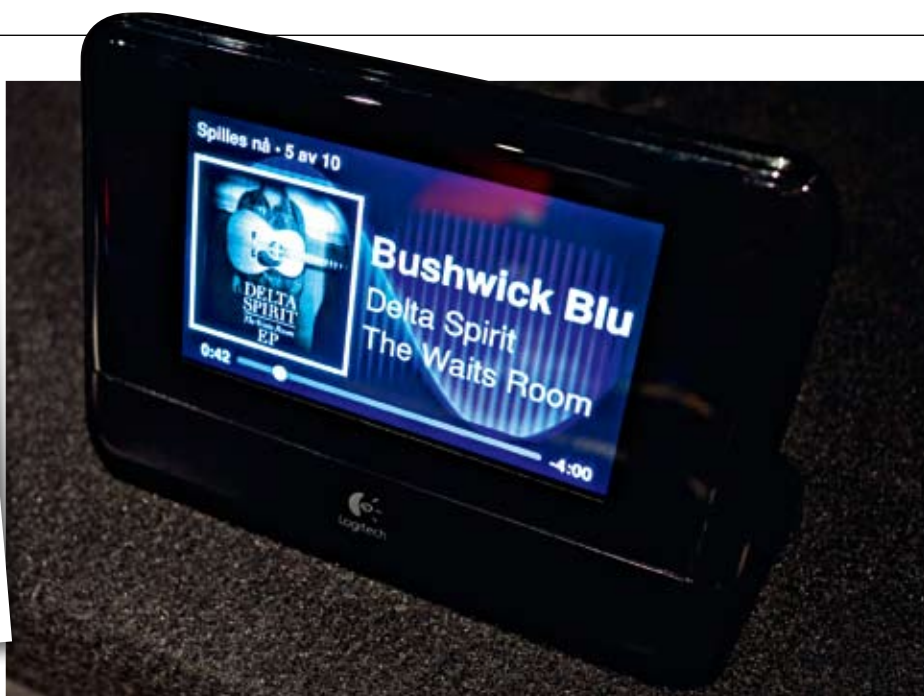
I racket ser du XPA2 til høyre og så er det XPA5. 2-kanaleren er spesiell. Jeg har en McIntosh og et Aragon effekttrinn her ute. Og jeg har prøvd alle tre. Og jeg havner på at jeg liker Emotiva-en best. Det er ikke store forskjellene, men den som kanskje gikk dårligst ut var McIntosh-en, for den ble liksom for blaut. Når det er sagt, den er bare på 100 watt og er dermed den minste av de nevnte. En kraftigere utgave hadde vært helt rått. Jeg hører at den er helt knall, men Emotiva gjør egentlig en veldig bra jobb her.

– CD-rekka bak lytteposisjonen regner jeg med hjelper en del på akustikken. I tillegg kommer de mattene jeg har bak og på sidene. Jeg hadde planer om et par enda større fronthøytalere, men ser jo det nå at de som valget til slutt falt på, er store nok og at de passer utrolig bra inn i interiøret. Hvorfor det så ble et par Zu kan virke som tilfeldigheter, men dette paret har vært profilert godt. Når de så ble lagt ut for salg, var jeg et lite øyeblikk for sent ute. Helt tilfeldig havnet de hos en bekjent, som er viden kjent for å ha stor omløpshastighet på bruktbørsen, og da var det bare å sette seg på vent. Og det tok ikke lang tid før de atter en gang var tilgjengelige. Jeg heiv meg selv-sagt rundt. Kunne gjerne kjøpt dem uhørt, men nå bor heldigvis den forrige eieren bare noen steinkast unna, så det var jo ikke så vanskelig å få en audition umiddelbart. Jeg hadde bare så lyst på dem, og tenkte videre at «liker jeg dem ikke, så bare selger jeg dem igjen».

– Spotter er styrt over trådløs styring, levert av GIRA. Jeg har bare én sone i filmrommet samt én i gangen ved siden av for å kunne styre det også når jeg velger å ha døra oppe. Alle spottene har blitt limt med et varmebestandig lim for å unngå skrangler fra bassvibrasjonene.

– Grunnen til at jeg ikke har koppeholdere i armlenene på hver side av sweetspot er for å få den

midterste plassen mest mulig korrekt på midten, og med en 15" sub mellom høyre sete og veggen ble dette et kompromiss. Kjøpte stolene i deler fra AVshop og komponerte dem sammen til det dere ser her. Ett års tid etter montering holdt jeg på å knote litt og fant en ledningsstump som stakk litt ut i setet, og i andre enden av den ledningen var det montert en romperister! Jøss, tenke jeg – har jeg virkelig sittet her i ett år uten å vite at den var der? I dag er det 2 stk. romperistere i det midterste setet, men det er feil på den ene og med de eksisterende subene lar jeg romperisterne bare være – det rister absolutt nok fra før – og mer enn det, hvis jeg vil.

– En sjekk av hva romkorreksjonen har gjort så langt viser at bassområdet er senket med inntil 14 dB. Fronthøytalerne spiller fra 50Hz til 16kHz, men jeg får liksom ikke den helt store bassresponsen fra de elementene som står bak der. Det blir jo fyldig, det er ikke det, jeg trodde bare det skulle være mer brutalt. Jeg hadde tidligere KSP fra Klipsch med 15" sidemontert, og den fylde og basstrykket jeg hadde med disse var helt rått i forhold til de der.

ZU-høytalere

– Zu-høytalerne har en egen volumkontroll for de bakmonterte bassene som drives av en egen 500 watt forsterker i hver. Da jeg fikk dem i hus var nivået satt til ca. halvveis, og det ble altfor mye bass. Jeg har derfor dempet dem noen ytterligere hakk ned. Konstruksjonen er en lukket kasse, så det er mulig å plassere dem ganske nære bakvegg. Men, etter å ha prøvd en del fram og tilbake, har de havnet i den posisjonen de har i dag. Og om jeg drar dem fram omlag 10 til 15 cm, så hører jeg i grunnen

ikke noen særlig forskjell. Har jo liksom ikke lyst til å ha dem lenger ut på gulvet enn ytterst nødvendig. En av grunnene til at jeg hadde ekstra lyst på nettopp denne høytaleren var jo det at jeg kunne plassere dem ganske nærme bakvegg – uten at bassen ble helt ødelagt. Det sto i testen at den var litt nasal i lyden, men jeg tror nok det har litt med lang innspillingstid å gjøre, som er vanlig for horn. Jeg opplever dem som utrolig detaljerte og på ingen måte innestengt. Men etter litt tid med spilling og justering, spiller det nå skikkelig bra! Når jeg leste omtalen, så var visstnok bassen enorm. Jeg så jo for meg at dette var noen voldsomme basser da, 4 x 10", men synes ikke de orker så mye før det blir for mye for dem. Men, som noen sa; det er litt «sånn derre high-end»-sak da, og da skal det ikke være så vulgært og brutalt. Jeg veit ikke helt. Jeg har aldri hatt så dyre høytalere som disse. De er definitivt det dyreste jeg noen gang har kjøpt. De står med sin matte grå finish godt i samsvar med fargene ellers i rommet.

Squeeze

– Squeeze er koblet med kabel til nettet, mens PC går trådløst. Routeren er plassert bak veggen ved projektoren. Jeg har øket alle kanaler med 7 dB i etterkant, for jeg er vant til å ha det fra tidligere receiveere, i stedet for å ha kanalenes nivå +/- 0. Det eneste som ikke er stilt opp er bassen. ÷7 er det den er kalibrert til. Setupen til subwoofer syns jeg funker dårlig. Jeg har aldri vært noe fornøyd med den, så jeg har alltid kjørt den utenom.

Lytting og litt måling

Amerikanske Kelly Sweet har et spor med særdeles bra dybde i – *Dream*. Den kan vi

høre på. Jeg ripper all musikken i WAV for best mulig kvalitet. Nå som jeg er relativt ny eier av DAC-en fra Hegel samt Squeezebox Touch, er jo valget ganske enkelt vil jeg si. Streaming av musikk fra PC-en til DAC-en, deretter rett i receiver analogt, for så ut på anlegget er helt toppers - synes jeg. Har kopiert over en del skiver ved bruk av EAC og MediaMonkey. Sistnevnte er den jeg foretrekker å bruke pga brukergrensesnittet og hurtigheten fremfor EAC. Enkelt og genialt, og cover-art og sangtittel legger seg automatisk til og ut på Squeezeboxens display når denne blir lagt til programvaren sin. Lydmessig synes jeg dette låter strålende på alle måter. Det gjorde det definitivt ikke uten DAC-en.

– De i butikken sa at receiveren er blitt bedre på bassdelen etter den nyeste oppgraderingen. Det stemmer sikkert bra, det er nemlig altfor tynne greier, rett og slett. LFE sporet er for lavt. Jeg har stilt LFE+Main og deling ved 80Hz, selv om den vil dele ved 40hz på frontene og 60hz bak så har jeg altså prøvd litt. Det er kanskje for vulgær bass, men når jeg kjører den manuelle innstillinga mi på musikk bruker jeg aldri subwooferen. Måten jeg kjørte den var med Audyssey-innstillinga og deretter en kopi av kurven, men i tillegg har jeg økt bassdelen litt. Hva er egentlig best? Det veit jeg ikke, for det spørs jo litt hva jeg hører på. Skal jeg høre på festmusikk, blir det gjerne litt subwoofer. Da sitter du ikke og lytter, da liker du gjerne at det er litt trøkk, ikke sant? Kompisene mine gjør i alle fall det. De blir misfornøyd hvis suben ikke er innkoblet. «Få på litt trøkk 'a», kommer det samstemt fra gjengen – garantert!

Vi tenker at nå er det på tide med en liten re-kalibrering av anlegget.

– Renske rommet, sier dere?
– *Javisst!*
– Bære ut bordet? Det har jeg aldri gjort før...hehe.
– Dere tror det påvirker målinga?
– *Det er ikke noe vi tror – vi har erfart det!*
– Jøss, jeg har aldri hatt noen som har stilt eller noe eller som har veldig stor interesse for dette som har hjulpet meg med å stille noe som helst. Jeg har liksom alltid holdt på med dette sjøl.
– Grunnen til at jeg ikke har fått somlet meg til å bytte, altså til noe med presencekanaler, er at jeg føler at jeg ikke har noen plass til det. Det med høydekanaler, her hvor det er så lavt under taket, føler jeg ikke at jeg har noe behov for det. Med så høye fronter som jeg har nå, så spør det om det er noe særlig å hente med ekstra høyttalere over det igjen. Men, jeg har fryktelig lyst på en ny senter, en Zu-senter, sier Bjørn drømmende.

Kalibreringen gjør vi relativt fort unna, og med ett trøkker Rammstein ut av Squeeze'en for å være med oss og teste bassgangen etter kalibrering. – Den har jeg alltid hatt så fantastisk stort problem med. Når du kommer til de raske gitarene, så flyter det liksom over, og da blir det bare grøtete lyd ved visse frekvenser – og det har irritert meg grønn. Jeg har ikke klart å få det til bra, uansett hvilke høyttalere jeg har hatt. Jeg har aldri fått noe greie på det. Kommer det nå også? Nei, nå var det jaggu borte. Nå var det bra, ikke sant? Ja, etter det jeg klarte å høre på den korte tida så var det veldig bra. Jeg presset dem kanskje ikke voldsomt, men det jeg hørte var skikkelig bra.

– Jeg hadde egentlig bare seks av de plate-ene, sier Bjørn og kikker opp i taket, men så var det en kompis som fikk et par til overs og de havna i taket her. Lurer på å sette en trekantsak som demping i hjørnene bak, men jevnt over er det rimelig bra med demping i rommet slik det fremstår i dag. Men, det er jo noe jeg kan finne ut av senere.

– Jeg lånte med meg en Klipsch RSW-12 først, men ringte tilbake og sa: Nææææh – har du ikke noe kraftigere a?

– Så ble det altså den med 15". «Noe av det mest brutale som finnes», mente han.

Og den viste seg å være nettopp det – BRUTAL!

Jeg klarte å bånne dB-skalaen på Radio Shack med to suber på noe bassgreier.

126 db! DA var det vondt, skal jeg love deg!

Det var helt ille, sånn som det dura. Det var ikke vondt, sånn «helt ulidelig» mener jeg, men det var ikke mye om å gjøre, tror ikke det var spesielt bra for øra.

Det låter!

På oppfordring fra eieren er det på tide å sjekke intensivt. Depeche Mode i 5.1 med lyd i DTS 24/96 fra PC er første test ut etter kalibrering. Det låt veldig reint og ryddig det her nå, det er det ingen tvil om engang, det var bra, likte det! Dette var skikkelig gøy, sier Bjørn.

– Så har jeg veldig lyst til å høre den ene TOOL-låta – *The Pot*, for den har alltid vært problematisk. Det er en frekvens som jeg alltid har slitt med, dvs. i alle tider har jeg hatt problemer med den. Og det på alle anlegg eller høyttalere jeg har hatt. Den var også bra nå! Rammstein fortsetter å hamre med *Heirate Mich*. Nå var det ryddig og fint gitt! Ingen tegn til grøtete lyd i det hele tatt. Med rask gitar er jeg vant til at det fort blir grøtete.

DVD-demo er neste ut, med *Pulse*, *Master & Commander*, *Open Range*...The list goes on!

«Dæven, det er trøkk her, altså», kommer det fra Kolbu, og det er helt klart et par decibel høyere enn normalt for mine ører.

Flight of the Phoenix, en film som påkal-ler bruken av setebelter, er i gang. Nå er det skikkelig brutalt, og vi spiller ikke på mer enn ± 12 dB, hva med 0dB? Nei, vet du hva - det tør vi ikke være med på. Det stod i testen at bassen er bra, men signalet er for dypt for 10", jeg føler den går ned mot 16Hz. *Minority Report* rister godt i håret til Kolbu. - Det er utrolig deilig at jeg ikke kan høre at subene står der de gjør, sånn var det ikke tidligere. *Transformers* tar av. *Die Hard – is that your best shot?* På ± 17 dB er jammen høyt nok. Hva med *Book of Eli*, skal vi prøve den? Har dere sett/hørt den allerede?

– Nei, den har vi ikke «hørt» ennå – kun sett... Bjørn har et voldsomt tempo nå, for tiden går så altfor fort.

Det begynner som vanlig å bli sent, men som avslutning på en særdeles lang kveld kan denne passe fint. Det er særlig én skytescene der også, som Bjørn gjerne vil teste. Rottatouille med lynet som slår ned i grillen på taket og børseskudda fra gamlemor inne på kjøkkenet setter en skikkelig støkk i lyttepanelet. Bjørn er tydelig fornøyd.

– Jeg har sikkert bortimot 200 musikk-DVD-er, forteller Bjørn. En stor favoritt er Billy Idol – *Storytellers*. Den liker jeg utrolig godt. Utrolig bra lyd, synes jeg! Og det var det nå også.

Scene 10 fra *Hulk* på Blu-ray runder av kvelden. Og det passet bra, for via en SMS lurer madammen på om det ikke snart er på tide å ta kvelden? Klokka er for lengst passert midnatt.

Konklusjonen er at dette anlegget sitter som et skudd i rommet og ingenting spesielt savnes. Nå er det totalt sett en mye bedre definisjon i bassen, og den buldringa jeg sleit med i bassen tidligere – den er helt borte, sier en oppløftet eier.

Vi takker for oss og tar fatt på hjemveien. Tidlig neste dag tikker det inn en SMS:

– Må bare takke så mye for besøk og all hjelp i går. Nå nyter jeg virkelig det jeg hører av musikk uansett sjanger nesten ;-) Nå sitter jeg ikke lenger og irriterer meg over feil og ulyder som jeg opplevde før kalibreringen...

Og, bare noen få dager senere, kommer en MMS med bilde av den nye senteren - i samme serie som frontene – Vi gratulerer!

